

§ 1, saalydende:

I Finansaaret fra den 1. April 1904 til den 31. Marts 1905 beregnes til Indtægt 76,504,980 Kr. 41 Ø., hidrørende fra de i §§ 2—9 nævnte Indtægtskilder,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 28 og 29

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forhøjelse af Invalideforsørgelser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1365 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 743 ff.).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (*J. Jensen* [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, har der allerede ved tidligere Love været foretaget en Forhøjelse af den Invalideforsørgelse, der tilstaaes Krigsinvaliderne og deres Enker. Ogsaa det Lovforslag, gaar 2den Behandling vi nu paabegynde, gaar ud paa, at Krigsinvaliderne eller deres efterladte skulle have en Forhøjelse af 25 pCt. af den Pension, som de nu nyde. Jeg skal ikke inklade mig paa at gøre Rede for eller dømme om, hvorvidt Begrundelsen af, at man stadig er gaaet til at forhøje Krigsinvalidernes Pension, alene har, om jeg saa maatte sige, en patriotisk Karakter, eller om det ogsaa hænger noget sammen med, at Invaliderne efterhaanden

blive ældre og ældre og derfor daarligere kunne klare sig med den Pension, der i sin Tid er tilstaaet dem. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det lige saa meget er den høje Alder, der har dikteret os Forøgelsen af Krigsinvalidernes Invalideforsørgelse, og navnlig naar man ser paa den Side af Sagen, dette, at de stadig blive ældre, og at derfor den Invalideunderstøttelse, de tidligere have kunnet klare sig mod, eller som har kunnet anses for passende, efterhaanden som de blive ældre og daarligere, bliver utilstrækkelig til deres Underhold. Det er klart, at de saakaldte Fredsinvalidere i nogen Maade vilde kunne føle sig brøstholdne, hvis de ikke ogsaa fik en Forhøjelse af den Understøttelse, som i sin Tid er tilstaaet dem, og der bliver jo efterhaanden flere og flere af Fredsinvaliderne, der ogsaa naa en ret høj Alder. Spørgsmaalet var allerede fremme ved Sagens første Behandling her, og i Overensstemmelse hermed har Udvalget ogsaa drøftet dette og er naaet til det Resultat, der foreligger i Betænkningen, og jeg behøver derfor ikke udførligere at komme ind paa at begrunde, at man bør gaa til ogsaa at give Fredsinvaliderne den samme Forhøjelse, det vil sige 25 pCt. af den Invalideforsørgelse, som de for Tiden oppebære. Det gaar da Ændringsforslaget under Nr. 1 ud paa, saaledes at det ikke blot bliver Krigsinvaliderne, men Invaliderne i Almindelighed og deres efterladte, der komme til at nyde godt af Forhøjelsen. Selvfølgelig vil det medføre en noget forøget Udgift. Efter de Oplysninger, Udvalget har modtaget, vil det komme til at dreje sig om godt 33,000 Kroners Merudgift. Ændringsforslaget under Nr. 2 gaar, som det vil ses, ud paa, at Invaliderne skulle have denne Forhøjelse allerede fra 1. Januar. Da vi nu ere naaede noget hen i Aaret, vil det altsaa sige, at de foruden den Forhøjelse af Invalideforsørgelsen, som de skulle have, naar Lovforslaget er vedtaget, tillige faa betalt for de Maaneder, der ere gaaede siden den 1. Januar. Der er endnu et Ændringsforslag, som maaske kan siges i Realiteten ikke at have saa meget stor Betydning ud over den moralske Vægt, som det temmelig sikkert maa siges at have. Det er Ændringsforslaget under